

Arrest

nr. 103 717 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 juli 2007 het Rijk binnen en diende op 15 april 2013 een tweede asielaanvraag in. Op 30 april 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft u de Ghanese nationaliteit en bent u van Ashanti afkomst. U bent geboren op 17 februari 1985 te Accra, Ghana.

Op 11 juli 2007 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Belgische asielinstanties. Op 1 april 2008 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen u een beroep aanhangig maakte voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 14 april 2008. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het CGVS op 19 juni 2008, en weigerde u eveneens de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 15 april 2013 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart in het kader van uw tweede asielaanvraag niet naar uw land van herkomst, Ghana, te kunnen terugkeren omwille van uw homoseksuele geaardheid. Via Ghanese vrienden in België is uw familie op de hoogte gebracht van uw seksuele geaardheid. Als gevolg hiervan dienden uw moeder en uw twee zussen reeds de familiewoning te verlaten. Verder verklaart u in het kader van uw tweede asielaanvraag over de Ghanese nationaliteit te beschikken aangezien u in Accra geboren bent. U heeft Ghana verlaten in 1995 om bij uw tante te gaan inwonen in Bamenda, Kameroen, waar u tot 2005 zou verblijven. In 2005 overleed uw vader echter. U werd geacht de rol van uw vader over te nemen binnen uw familie aangezien u de oudste zoon was waarop u terug naar Ghana ging. In 2006 keerde u terug naar Kameroen om in 2007 dit land alweer te verlaten en naar België te trekken in de hoop er werk te vinden zodat u uw familie kon onderhouden.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw **eerste asielaanvraag** door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u de oorzaak van uw problemen in Kameroen, met name uw **politieke activiteiten** en die van uw vader, **niet aannemelijk** kon maken en er bijgevolg geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Deze beslissing werd overigens door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Aangezien het in deze een tweede asielaanvraag betreft kan het Commissariaat-generaal er zich toe beperken om enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u zelf aangeeft tijdens uw gehoor voor het CGVS dat de eerder door u in het kader van uw **eerste asielaanvraag ingeroepen feiten niet stroken met de waarheid** (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag dat uw eerder ingeroepen politieke problemen in Kameroen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet overeenkwamen met de werkelijkheid en dat uw tante u dit had opgedragen te vertellen; u geeft verder aan dat u nooit problemen heeft gehad in Kameroen en dat u het land verlaten heeft in de hoop werk te vinden in Europa zodat u uw familie kon onderhouden (zie gehoorverslag CGVS, p.2 en p.5). Ook verklaart u tijdens de verschillende gehoren in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u in feite over de Ghanese nationaliteit beschikt terwijl u tijdens de gehoren in het kader van uw eerste asielaanvraag aangegeven had dat u de Kameroense nationaliteit bezat (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Uw verklaringen betreffende uw beweerde identiteit, meer bepaald uw **nationaliteit**, zijn bijgevolg **verschillend** te noemen tijdens de verschillende gehoren in het kader van de door u ingediende twee asielaanvragen in België. Ook in deze geeft u aan dat het uw tante in Kameroen was die u opgedragen zou hebben om niet de waarheid te vertellen aangaande uw nationaliteit (zie gehoorverslag CGVS, p.3). In het licht van deze verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag – betreffende uw bedrieglijke verklaringen omtrent de door u aangehaalde 'politieke' problemen in Kameroen en omtrent uw vermeende nationaliteit – doen reeds de eerste vragen rijzen bij de algemene geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas in het kader van uw tweede asielaanvraag dat verder meer uitgebreid besproken zal worden. Wat betreft uw beweerde nationaliteit kan bovendien aangehaald worden dat u geen documenten kan neerleggen ter bevestiging van uw identiteit. Integendeel, u verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag – wanneer u erop

gewezen wordt dat u in 2009 in het kader van een door u ingediende regularisatieaanvraag een Kameroens paspoort heeft neergelegd voor de bevoegde instanties – dat het slechts een kopie betrof en dat het in feite een vervalst document was (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Ook deze bekentenis van uw persoon kan als een negatieve indicatie beschouwd worden in het licht van de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas, en de door u aangegeven nieuwe elementen, in het kader van de door u ingediende tweede asielaanvraag.

Wat betreft het **nieuwe element** dat u aanhaalt in het kader van uw **tweede asielaanvraag**, met name uw beweerde homoseksuele geaardheid, dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt. U geeft tijdens het gehoor voor het CGVS namelijk aan dat u omwille van uw homoseksuele geaardheid niet kunt terugkeren naar Ghana omdat u vervolging vreest door de lokale gemeenschap en door de Ghanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het vreemd genoemd kan worden dat u een dergelijke vrees niet heeft aangevoerd in het kader van uw eerste asielaanvraag aangezien u tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart dat u reeds in Kameroen en/of Ghana tot het besef was gekomen dat u gevoelens voor mannen kon hebben, maar dat u er niet voor kon uitkomen (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). Daarnaast kan eveneens aangestipt worden, indien geloof zou kunnen worden gehecht aan uw verklaring dat u slechts in België volledig tot het besef zou zijn gekomen dat u homoseksueel bent, dat u meerdere jaren gewacht heeft alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen op basis van deze gerelateerde vrees. U verklaart immers tijdens het gehoor voor het CGVS dat u drie jaar geleden in België, nadat u een relatie zou zijn begonnen met een Nederlander, zich pas volledig gerealiseerd zou hebben dat u zich aangetrokken voelt tot mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Met andere woorden, u heeft drie jaar gewacht, te rekenen vanaf het moment dat u met zekerheid geweten zou hebben dat u zich aangetrokken voelt tot mannen en niet tot vrouwen, alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen wat uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst aangaande de mogelijke gevolgen van uw beweerde seksuele geaardheid toch ernstig relateert.

Verder kunnen er enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid en uw verklaringen hieromtrent. Zo geeft u tijdens het gehoor voor het CGVS geen erg eenduidige en overtuigende verklaringen over de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid in Kameroen en Ghana. U verklaart in eerste instantie dat u in Kameroen reeds binnen uzelf beseftte dat u zich tot mannen aangetrokken kon voelen, maar dat u het niet kon beleven en dat u het voor uzelf diende te houden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U geeft wel aan enkele relaties met meisjes te hebben gehad in Kameroen en Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd hoe u met deze niet evidente situatie omging – gezien uw verklaring dat u wel reeds beseftte dat u zich aangetrokken kon voelen tot mannen, maar dat u het niet kon uiten, en dat u in tegendeel relaties had met meisjes – verklaart u wat merkwaardig dat u op dat moment gevoelens had voor meisjes en niet voor mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wanneer u meer verduidelijking wordt gevraagd omtrent dit laatste antwoord, verklaart u dat u enkel relaties met meisjes had op dat moment (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Vervolgens wordt u erop gewezen dat u net voordien had gezegd dat u reeds in Kameroen of Ghana beseftte dat u zich aangetrokken kon voelen tot mannen waarop u repliceert dat u uw gevoelens niet voor mannen kon uiten, en wel voor vrouwen (zie gehoorverslag CGVS, p.6) waarbij u impliciet toch aangeeft gevoelens voor vrouwen te hebben gehad tijdens uw periode in Kameroen en Ghana. Los van deze niet erg eenduidige antwoorden wat betreft uw gevoelens voor mannen, of voor vrouwen, is het erg vreemd te noemen dat u nergens tijdens het gehoor voor het CGVS enige gevoelens van angst of vertwijfeling ter sprake brengt wanneer bij u gepeild wordt naar hoe u zich voelde bij de beweerde prille ontdekking van uw homoseksuele geaardheid in Kameroen of Ghana. Later tijdens het gehoor wordt u immers uitdrukkelijk gevraagd hoe u zich voelde of hoe u reageerde toen u begon te beseffen dat u zich aangetrokken kon voelen tot mannen – rond uw achttiende volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.9) – waarop u antwoordde dat u niets kon doen en dat u het voor u zelf moest houden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Met dit laatste antwoord lijkt u toch aan te geven dat u zich bewust zou zijn geweest van eventuele risico's en de taboesfeer aangaande homoseksualiteit in uw land van herkomst zodat het erg vreemd is dat u louter verklaart – wanneer u gevraagd wordt wat u voelde toen u tot het besef kwam dat u homoseksuele gevoelens kon hebben – dat u gewoon zo was en dat u nergens gevoelens van vertwijfeling ter sprake brengt hoewel u toch in een omgeving leefde die homoseksualiteit niet echt toejuicht (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Bovendien is het des te vreemder te noemen dat u verklaart – wanneer u vragen worden gesteld naar de beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid in België – dat u in eerste instantie een relatie had met een vrouw in België, maar dat jullie beiden problemen hadden waarbij uw vriendin u zelfs bedrogen zou hebben, waarop u er genoeg van zou hebben gehad, zoals u verklaart tijdens het gehoor,

en waarop u naar een prostitutiebuurt in Antwerpen zou zijn gegaan waar ook homoseksuelen aanwezig waren (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Niet veel later – zo'n drie jaar geleden, na de stopzetting van uw relatie met uw vriendin – zou u vervolgens een relatie zijn aangegaan met een Nederlandse mannelijke student volgens uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.6). In deze kunnen er toch enkele vragen gesteld worden over uw verklaringen dat u na uw aankomst in België slechts na drie jaar volledig en met zekerheid tot het besef zou zijn gekomen dat u homoseksueel zou zijn en dat u in eerste instantie een langdurige relatie met een vrouw zou zijn aangegaan. Waar het nog plausibel kan genoemd worden dat u uw homoseksuele gevoelens voor u zelf zou hebben gehouden in uw land van herkomst – gezien de taboesfeer die er rond homoseksualiteit heerst – is het niet overtuigend te noemen dat u in België waar die taboesfeer toch beduidend minder aanwezig is slechts na een op de klippen gelopen relatie met een vrouw, en drie jaar na uw aankomst in België, uw beweerde homoseksuele relatie volledige tot uiting zou hebben laten gekomen, en dat u plots wel de mogelijkheid zou hebben gezien om een relatie met een man aan te gaan. Deze laatste vaststelling is des te merkwaardiger aangezien u tijdens het gehoor aangeeft dat u zich al in Kameroen en Ghana van bewust was van uw vermeende homoseksuele geaardheid. **Uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid komen bijgevolg niet overtuigend en doorleefd over.**

Voorts kan u niet overtuigen wat uw beweerde homoseksuele relaties betreft die u in België zou hebben gehad. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u zo'n drie jaar geleden een relatie met een Nederlandse student, Brian, zou zijn aangegaan en dat deze relatie zo'n jaar geduurd zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Jullie zouden elkaar ontmoet hebben in een bar in Antwerpen en niet veel later een relatie zijn begonnen, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Uw kennis betreffende deze beweerde partner is echter erg beperkt. Op enkele evidente vragen omtrent deze persoon moet u immers merkwaardig genoeg telkens het antwoord schuldig blijven. Zo kent u de volledige naam van deze persoon niet (zie gehoorverslag CGVS, p.7) en moet u tevens het antwoord schuldig blijven op de vraag welke studie uw beweerde partner dan deed in Antwerpen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Redelijkerwijze mag toch aangenomen worden dat u zou kunnen antwoorden op deze evidente vragen in het licht van uw bewering dat u gedurende een jaar een relatie met deze man zou hebben gehad. Verder geeft u aan dat deze persoon van Rotterdam afkomstig was, maar gevraagd naar zijn familie, en of u deze kent, moet u alweer negatief antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Op de vraag hoe of waarom jullie relatie op een gegeven moment werd beëindigd, geeft u ook het nogal merkwaardige antwoord dat hij op een dag terug naar Nederland moest, en dat u hem op een dag eenvoudigweg niet meer kon bereiken (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Ook wat betreft uw tweede beweerde partner weet u niet te overtuigen tijdens het gehoor voor het CGVS. U voegde nochtans een brief van deze persoon toe aan het dossier waarin deze persoon, die van Tanzania afkomstig is, verklaart dat hij een relatie met u heeft (zie administratief dossier). Volgens uw verklaringen zouden jullie een relatie zijn begonnen in september 2011 en zouden jullie nog steeds een relatie hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Desalniettemin kan ook uw kennis betreffende deze persoon erg beperkt genoemd worden. Zo weet u niet sinds wanneer deze persoon in België is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U geeft aan dat hij over een geldig verblijfsstatuut beschikt in België, maar u verklaart niet te weten op welke manier hij deze geldige verblijfsdocumenten heeft bekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart dat hij u dit nooit verteld zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8) wat toch vreemd zou zijn in het licht van de situatie waarin u zich bevond alvorens u deze tweede asielaanvraag indiende. U laat wel doorschijnen tijdens het gehoor dat uw beweerde partner ook asiel zou hebben aangevraagd in België, maar wanneer u hierover meer vragen gesteld worden, moet u telkens het antwoord schuldig blijven. Zo weet u niet wanneer hij asiel zou hebben aangevraagd, en weet u evenmin wat het uiteindelijke resultaat was van zijn asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of de homoseksuele geaardheid van uw vriend de reden was van zijn komst naar België, geeft u het weinig overtuigende antwoord dat u het niet zeker weet, maar dat u denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd naar de familie van uw beweerde Tanzaniaanse partner, verklaart u dat hij er nooit over praat (zie gehoorverslag CGVS, p.9), en gevraagd of uw vriend gestudeerd heeft, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of hij u dan niets vertelde over zijn leven in Tanzania waarop u antwoordt van niet en dat hij u enkel zou gezegd hebben dat zijn moeder hem belde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of hij dan niets anders vertelde over zijn leven of zijn verleden in Tanzania, antwoordt u van niet; u voegt er aan toe dat u er niets meer over weet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook op de vraag of hij al eerdere relaties met andere mannen heeft gehad in België, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Redelijkerwijze mag toch aangenomen worden dat u meer concrete details zou kunnen geven over uw beweerde partner gezien uw bewering dat u reeds sinds september 2011 een relatie zou hebben met deze

persoon. **Bijgevolg kunt u niet overtuigen wat uw beweerde homoseksuele relaties betreft die u in België zou hebben gehad.**

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksualiteit in uw land van herkomst. Bovendien blijkt u eveneens niet goed op de hoogte te zijn van wat de mogelijke risico's en veroordelingen kunnen zijn in uw land van herkomst als gevolg van uw beweerde homoseksualiteit. Gevraagd naar een mogelijke vrees ten opzichte van de autoriteiten in Ghana, geeft u aan dat u een levenslange gevangenisstraf riskeert indien men u zou oppakken omwille van uw vermeende homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat er een wet bestaat die homoseksualiteit strafbaar stelt, maar dat de straf die hierop zou kunnen volgen geen levenslange gevangenisstraf betreft maar een gevangenisstraf van 5 tot 25 jaar volgens artikel 104 van het Ghanese strafwetboek (zie landeninformatie, administratief dossier). Van iemand die beweert niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van zijn seksuele geaardheid, mag toch verwacht worden beter op de hoogte te zijn van de potentiële gevolgen of de mogelijke straffen die hij riskeert in zijn land van herkomst.

Tenslotte legt u geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit en uw nationaliteit. U legt wel enkele documenten neer ter staving van de door u aangehaalde nieuwe elementen in het kader van uw tweede asielaanvraag. Zo legt u, zoals eerder vermeld, een brief neer, opgesteld door uw beweerde mannelijke partner, van Tanzaniaanse afkomst, waarin deze bevestigt dat hij een relatie met u heeft (zie administratief dossier). Echter, in het licht van de beperkte bewijswaarde van een dergelijk opgestelde brief, en in het licht van bovenstaande gemaakte opmerkingen, die zowel uw beweerde homoseksuele geaardheid in twijfel trekken, als uw beweerde homoseksuele relatie met deze door u vermelde persoon, kan deze brief de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde nieuwe elementen in het kader van uw tweede asielaanvraag niet herstellen. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde document, opgesteld door de holebi-organisatie 'Why Me', dd. 16 april 2013, waarin de voorzitter van deze organisatie stelt dat u lid bent van deze organisatie (zie administratief dossier). Een louter lidmaatschap van een dergelijke organisatie is om evidente redenen geen bewijs van uw homoseksuele geaardheid, zeker in het licht van de hiervoor vermelde bemerkingen aangaande uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bovendien vermeldt het door u overhandigde document weliswaar uw naam, maar een andere, dan de door u opgegeven, geboortedatum waarbij de nodige vragen gesteld kunnen worden (zie administratief dossier). De door u voorgelegde documenten kunnen bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Verzoeker voert de schending aan *“van het artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting”*.

3.1. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.3. Verzoeker voert de materiële motiveringsplicht aan en heeft kritiek op de inhoudelijke correctheid van de motieven. Het middel zal verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker stelt bij de tweede asielaanvraag geboren te zijn in Accra en van Ghanese nationaliteit te zijn. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn geboorteplaats en zijn nationaliteit wijzigt zonder degelijke verklaring voor dit frauduleus handelen. Verzoekers verklaring dat zijn tante hem verkeerd had ingelicht en aangezet had tot liegen, is niet aannemelijk nu hij meerderjarig was. Verzoeker is immers zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoekers bedrieglijke handelwijze in het kader van zijn eerste asielaanvraag haalt zijn algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit.

4.1.1. Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondergraven nu hij ook een regularisatiepoging heeft ondernomen op basis van zijn valse Kameroense nationaliteit terwijl hij bezwaarlijk een derde verantwoordelijk kan houden voor deze voortgezette fraude. Verzoeker laat bovendien nog steeds na identiteitsdocumenten voor te leggen uit Ghana die hij op eenvoudige aanvraag zou kunnen verkrijgen. Immers verzoeker heeft geen problemen met de Ghanese overheid en verklaart zelf dat hij nog contact zou hebben met zijn moeder en zus. Ter terechtzitting stelt verzoeker thans over een fax te beschikken uit Ghana, dat mogelijk een begin van bewijs van identiteit kan zijn doch geen authentiek document zou zijn en waarvan de bewijswaarde slechts relatief is.

4.2. Verzoeker stelt dat hij bij de eerste asielaanvraag niet enkel gelogen heeft over zijn identiteit maar ook over zijn asielrelaas. Hij geeft toe dat hij geen problemen had in Kameroen maar vertrokken is om economische motieven na het overlijden van zijn vader en met de steun van zijn tante. Verzoeker stelt thans dat hij *“Gelet op deze specifieke omstandigheden, dewelke de verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag onmiddellijk kenbaar heeft gemaakt, is het geheel onjuist om de bekentenissen van de verzoeker louter als negatieve indicatie te beschouwen in het licht van de geloofwaardigheid van het op heden aangehaalde asielrelaas. Bovendien dient vastgesteld te worden dat het asielrelaas van de verzoeker tijdens zijn huidige asielprocedure geheel los staat van zijn asielrelaas zoals verklaard tijdens zijn eerste asielprocedure. Ook omwille van die reden dient de eerste asielprocedure buiten beschouwing gelaten worden”*.

4.2.1. Verzoeker kan niet gevolgd worden wanneer hij meent dat zijn *“De eerste asielprocedure dient als een neutraal gegeven beschouwd te worden, die geen negatieve invloed mag/kan hebben op de beoordeling van de huidige asielaanvraag van de verzoeker”* wanneer de huidige asielmotieven aanvang namen voor zijn vertrek uit Ghana en Kameroen. Dat verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag ook andere asielmotieven aanbracht, kon hem niet beletten zijn homoseksualiteit in te roepen indien dit toen zijn vertrek naar Europa heeft meegebracht. Dit ondergraaft wel degelijk zijn beweerde homoseksualiteit.

4.2.2. Verzoeker kan niet tegelijkertijd stellen dat hij bij zijn binnenkomst niet over zijn homoseksualiteit wilde spreken *“gelet op de cultuur en de houding ten opzichte van homoseksualiteit in zijn land van herkomst”* en *“de taboesfeer”* aldaar en anderzijds aangeven dat hij de noodzaak voor een nieuwe asielaanvraag niet zag omdat hij *“als het ware ‘gesetteld’ [was] in zijn illegaal verblijf”* en hij de mogelijkheid zag *“om te overleven en ervoer alhier geen ware problemen”*. Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat uit een dergelijke houding een “gegronde” vrees voor vervolging kan blijken wanneer hij sedert 2007 in België verblijft en enkel asiel aanvroeg toen hij *“werd opgepakt en naar het gesloten centrum werd gebracht, met oog op gedwongen repatriëring naar zijn land van herkomst”*. Verzoekers huidige asielaanvraag komt dan ook opportunistisch voor om een terugkeer naar Ghana te vrijdelen.

4.3. Zoals verzoeker terecht opmerkt heeft de commissaris-generaal de waarachtigheid van zijn homoseksuele geaardheid niet aanvaard omdat *“De algemene geloofwaardigheid van de verzoeker in het gedrang komt, omwille van het feit dat de verzoeker in het kader van zijn eerste asielprocedure de waarheid onrecht heeft aangedaan; De verzoeker een lange tijd heeft gewacht om asiel aan te vragen op grond van zijn homoseksuele geaardheid; De verzoeker geen eenduidige en overtuigende verklaringen zou hebben afgelegd omtrent de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid; De verzoeker zijn homoseksuele relaties in België niet aannemelijk zou weten te maken; De verzoeker niet goed op de hoogte zou zijn van de risico's en veroordelingen in zijn land van herkomst als gevolg van zijn homoseksualiteit; De documenten niet van die aard zouden zijn om zijn geloofwaardigheid te herstellen”*.

4.4. Indien de asielzoeker de seksuele oriëntatie aanvoert voor de toekenning van internationale bescherming dan dient deze seksuele geaardheid overtuigend te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker. Los van stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit, kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit de asielzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36). Een beweerde homoseksualiteit kan immers slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijk geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht.

4.4.1. Zoals reeds gesteld kan niet aangenomen worden dat verzoeker zes jaar (van 2007 tot 2013) wacht om hiervoor asiel aan te vragen indien hij werkelijk verontrust zou zijn voor zijn toekomstige veiligheid. Bovendien kan uit verzoekers verklaringen niet blijken dat, zoals hij stelt, hij in Kameroen met eigen homoseksuele gevoelens geconfronteerd werd. Verzoeker blijft bij verklaringen over relaties met vrouwen en beweringen dat hij eerder iets voor mannen voelde. Bovendien indien verzoeker inderdaad omwille van de taboesfeer in Kameroen en Ghana geen contact had met homoseksuelen dan kan niets hem beletten in België een andere houding aan te nemen. Echter verzoeker had ook na zijn aankomst in België een lange relatie met een vrouw. Verzoeker blijft bij vage en ondermaatse verklaringen over een niet-geïdentificeerde Nederlander B. De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker enkel een seksuele relatie had met B. en hem daarom niet nader kan toelichten, is een loutere bewering en getuigt bovendien enkel van weinig interesse in deze Nederlandse student. Ook de getuigenis van een Tanzaniaan is beperkt tot één zin waarin hij stelt dat hij een relatie heeft met verzoeker. Een dergelijke getuigenis is geenszins voldoende nu verzoeker over deze Tanzaniaan geen verklaringen kan afleggen waaruit kan blijken dat hij een bijzondere bekendheid heeft met hem, laat staan dat hij met hem een relatie had. Het attest van holebi-organisatie 'Why me' in Antwerpen is slechts een fotokopie waarvan de echtheid niet kan vaststaan en bevestigt enkel dat verzoeker lid zou zijn van deze homogroep. Een dergelijke getuigenis kan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksualiteit evenmin herstellen nu niet wordt aangetoond dat het lidmaatschap van een homogroep pas kan nadat werd nagegaan of het nieuwe lid in werkelijkheid homoseksueel is.

4.4.2. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat - daargelaten waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat de nota's van het CGVS en deze van zijn advocaat die aanwezig was tijdens het gehoor niet overeenstemmen en verweerder antwoordt dat de gehoorverslagen op het CGVS worden opgesteld

door een onpartijdige ambtenaar en als dusdanig de nodige garanties bieden inzake objectiviteit - verzoeker nog minder kan overtuigen indien de nota's van de advocaat worden gevolgd. Immers indien taboes verzoeker hebben belet om bij zijn aankomst relaties met mannen aan te gaan, kan dit niet toelichten waarom hij dan wel een lange relatie met een vrouw aanging tot zij – en niet verzoeker omwille van een andere geaardheid – er een eind aan maakte (“ze bedroog me” CGVS-verhoor p. 7).

4.4.3. Verweerder verwijst terecht dat waar verzoeker *“betwist dat hij tijdens het gehoor nergens enige gevoelens van angst of vertwijfeling ter sprake zou hebben gebracht (...) naar een passage uit het gehoorverslag van het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Op de zeer duidelijke en expliciete vraag van het CGVS “wat verzoeker voelde op het moment dat hij zeker wist dat hij homo was, gezien hij leeft in een land waar homoseksualiteit toch een taboe is, antwoordde verzoeker gewoon opgelucht te zijn. Angst of vertwijfeling kan hier niet uit worden afgeleid. Ook op de vraag wat hij voelde toen hij jong was en besepte dat hij niet was zoals de anderen, antwoordde hij gewoon zo te zijn, waaruit evenmin angst of vertwijfeling kan worden afgeleid. Deze antwoorden van verzoeker stroken trouwens evenmin echt met de stelling in het verzoekschrift dat de conformatiedrang in zijn hoofde zelfs in België bleef bestaan, wat de reden was dat hij eerst een relatie met een vrouw begon in België”.*

5. Verzoekers nieuwe asielmotieven inzake homoseksualiteit blijven opnieuw loutere beweringen die niet kunnen overtuigen. Daargelaten dat niet kan worden ingezien waarom verzoekers moeder en de twee zussen van verzoeker hun woning zouden moeten verlaten voor geruchten over verzoekers homoseksualiteit en verzoeker dit ook ter terechtzitting niet kan toelichten, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker evenmin op de hoogte is van de daadwerkelijke risico's in zijn land van herkomst als gevolg van zijn homoseksualiteit. Indien, zoals ter terechtzitting wordt gesteld, niet kan verwacht worden dat verzoeker de correcte strafmaat kan geven op seksuele handelingen tussen mensen van hetzelfde geslacht, kan uit verzoekers verklaringen geen maatschappelijke betrokkenheid of bijzondere interesse voor homoseksuelen in Ghana blijken. Verzoekers huidig asielrelaas kan dan ook niet overtuigen.

5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Nopens de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK